

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא | ה'תשפ"ו

אָסור לְקָרָא בְּשִׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק לֵאמֹר ע"י בֵּית פִּכְסִית שְׂכִינָת עֵין חַמֵּד - אֲבִשְׁרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא - פְּבוֹד הוֹרִים

"וַתִּקַּח רַבֶּקָּה אֶת בְּגָדֶיהָ וַעֲשֶׂה בָנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת" (בראשית כ"ז, ט"ו)

נקבר במערת המכפלה? כשאביו היה מבקש ממנו לעשות משהו היה עונה "על ראשי". זה רבקה ידעה את זה, **לכן ביקשה מיעקב שילבש את בגדי עֶשָׂו, ויגיש לאביו אוכל!**

לא לחינם יעקב כששמע שעשיו בא לקראתו עם 400 איש. התורה הקדושה אומרת: "וַיֵּרָא יַעֲקֹב מֵאֵד וַיֵּצֵר לוֹ" (בראשית ל"ב, ח'). ממה יעקב פוחד? מ"אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ" (ויקרא י"ט, ג') שהיה לעֶשָׂו אחיו.

כאשר אדם מכבד את הוריו, מתקיים בו הפסוק: "לְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ" (שמות כ, יא). רש"י הקדוש ביאר: **"אם לא, ימיו מתקצרים"**.

לגברת פנינה מוסקוביץ ע"ה (נפטרה בטבת ה'תשפ"ב-2021) מצאו לה את מחלת הסרטן בשנת ה'תשע"ח (2017). **לדברי הרופאים נותרו לה רק שבועות אחדים לחיות.**

כשהגיעה לביתה, היא אמרה לבעלה: "אני עוזבת את העבודה והולכת לטפל באמא שלי החולה ובזכותה בעז"ה אמשך לחיות".

היא אכן עשתה כך וטיפלה באמא במסירות נפש. כך חלפו ארבע שנים. לאחר פטירת אמא שלה, היא אמרה לבעלה: **"נגמר לי הביטוח"**.

ואכן כעבור חודש וחצי לאחר פטירת האם המחלה התגברה מאוד והיא התבקשה גם כן לבית עולמה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

כאשר יצחק קרא לעֶשָׂו וביקש ממנו לצוד לו ציד כדי לברכו, על פי המדרש היה יצחק בן 123 שנים (רש"י בראשית כ"ד, ב).

יצחק התחתן עם רבקה כשהיה בן ארבעים שנה, כפי שכתוב בתורה: **"וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּקְהֻתּוֹ אֶת רַבֶּקָּה"** (בראשית כ"ה, כ').

כלומר באותה העת רבקה הייתה נשואה ליצחק כ-83 שנה. מדוע היא לא ניגשת אל יצחק ואומרת לו, "אדוני טועה בגדול- עֶשָׂו הוא רשע ויעקב הוא צדיק וליעקב מגיעות הברכות ולא לעֶשָׂו".

מדוע כדי שיעקב יקבל את הברכות צריך ללכת סחור סחור? אלא עלינו לדעת, נכון שְׁלֵעֶשָׂו היו מידות מושחתות, אבל היתה לו **מצוות כיבוד אב!**

אנחנו קוראים בפרשה: **"וַתִּקַּח רַבֶּקָּה אֶת בְּגָדֶיהָ וַעֲשֶׂה בָנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת, אֲשֶׁר אֶתָּה בְּבִית" (בראשית כ"ז, ט"ו)**

במדרש רבה (ס"ה, ט"ז) כתוב: "אמר ר' שמעון בן גמליאל: **כל ימי הייתי משמש את אבא, ולא שימשתי אותו אחד ממאה ששימש עֶשָׂו את אביו.**

אני, בשעה שהייתי משמש את אבא, הייתי משמשו בבגדים מלוכלכים, ובשעה שהייתי יוצא לדרך הייתי יוצא בבגדים נקיים, אבל עֶשָׂו, בשעה שהיה משמש את אביו, לא היה משמשו אלא בבגדי מלכות".

חז"ל אמרו: בזכות מה עֶשָׂו זכה שראשו

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוחן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'ולייט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בת פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

29/11/2025

ט' כסליו תשפ"ו

פרשת ויצא

הפטרה: "ועמי תלואים"- הושע י"א

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
17:44	17:11	15:59	
17:40	17:09	16:17	ת"א
17:39	17:09	16:17	חגיגה
17:44	17:11	16:20	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה

לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה - זעה - חלק ג'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה דין ביצה עם קליפה ששמו אותה בסיר בשר וכן מה דין ביצה ששמו אותה מעל מכסה הסיר?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת:

שאלה:

תשובה:

כאשר נתנו ביצה עם קליפה בתוך סיר עם בשר [כגון חמין], מי שאוכל את הביצה צריך להמתין שש שעות כדי לאכול דבר חלבי כדי תבשיל של בשר. **הערה:** שו"ע (יו"ד סימן צה ס"ב) כתב 'אין לאוכלו בחלב', יש מי שביאר דווקא לאוכלו עם חלב אסור אבל אין צריך להמתין שש שעות וכמ"ש ידידי בשו"ת הרי יהודה ח"ב (חיו"ד סימן ג). מכל מקום רוב האחרונים נקטו בדעת השו"ע שדין הביצה כדין תבשיל של בשר ומנהגנו בזה שלא כדעת השו"ע ועליו להמתין שש שעות. ראה ספר מעדני השלחן (סימן פט אות יד), ובשו"ת דברי דוד ח"ב (חיו"ד סימן יד אות ז). כן העלה בשו"ת מקור נאמן (עמוד תקצא), ובשו"ת דברי בניהו ח"ה (חיו"ד סימן יג). כעת ראיתי בשו"ת אור לציון ח"ה (פי"ט אות ח) שכתב, ביצים שלימות בקליפתן בחמין בשרי ולא אכלו אלא את הביצה בלבד, די להמתין שעה אחת. לעניין ביצה קלופה שהונחה בתוך סיר החמין מלמעלה, מותר לאוכלה ואין לחשוש משום ביצה קלופה שעבר עליה הלילה, העלתי בתשובה (כת"י) להקל מכמה טעמים. שוב ראיתי לידידי בשו"ת אבני דרך ח"א (סימן קטו) שהעלה להקל.

אולם כאשר הביצים היו מונחים מסביב לסיר או מעל לכיסוי הסיר ומתחממים מהחום, אין צריך המתנה כלל ודינם פרווה לכל דבר. **מקורות:** הגרי"ח בבן איש חי (ש"ש לך לך אות יג) והמחמיר לעשות קינוח והדחה תע"ב. כ"כ בשו"ת רב פעלים ח"ג (חאו"ח סימן יג) הוסיף באופן שהקדירה מכוסה היטב, מעיקר הדין מותר לאכול את הביצים עם חלב משום דהוי נותן טעם בר נותן טעם. מכל מקום הוא חומרא בעלמא לחוש לדעת הרמ"א שאסר לכתחילה. ע"ש. אולם לדעת הראש"ל ספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד פ) יהיה מותר לאכול את הביצה אפילו עם חלב. ע"ע כף החיים (סימן סו אות לו).

אדם שאכל קוסקוס שהתבשל על גבי סיר של מרק עם בשר [באופן שהכלי העליון שבו מונח הקוסקוס הוא מחורר, ומניחים אותו על סיר אחר שבו מרתיחים מים או מרק ועולים אדים מהסיר התחתון לסיר העליון ועל ידי כך מתבשל]. אין לאוכלו יחד עם חלב. אולם מעיקר הדין, אין צריך המתנה של שש שעות והמחמיר תבוא עליו ברכה. **מקורות:** ראה בשו"ת רב פעלים ח"ג (חאו"ח סימן יג) באופן שנותן ביצה על גבי סיר חמין ועולה זיעה מהבשר שבקדירה ונבלעת בביצים, אין לאכול את הביצים בחלב מכיוון שבלעה מזיעת הבשר, מכל מקום יכול לאכול אחריהם מאכלי חלב מיד. שמה שלא אוכלים גבינה אחר תבשיל של בשר, הוא כדי לחוש לטעם של רש"י שמושך טעם עד זמן ארוך וחשבינן כאילו אוכל בשר דהא איכא טעם בשר, לכן מהאי טעמא אסרינן גם בשותה מרק צלול. אבל בנידון זה אפילו אם יצא הבל מהמקום הפתוח והגיע לביצים, אין נבלע בהם זיעה ממשות של הבשר, וגם אין בביצים טעם בשר אפילו משהו. מה שהרב פרי הארץ אסר, התם שאני שהזיעה יוצאת מן הבשר בעין, משא"כ בזה שאין יוצא מן הקדירה זיעה ממשית אלא רק הבל בעלמא שאין נרגש בביצים שום טעם בשר. עכ"ד. א"כ הוא הדין בנידון דידן, מכיוון שעולה מסיר המרק אדים אף שיש במרק עצמו בשר, מכל מקום אין טעם בשר בקוסקוס, ואין צריך להמתין אחר אכילתו. ע"ע לראב"ד ירושלים הגר"ש משאש זצ"ל בשו"ת שמש ומגן ח"א (חיו"ד אות ג) שדן בזה וכתב שאין לאוכלו עם חלב, אבל לא ביאר שיש להמתין שש שעות אחריו ופשוט. שוב ראיתי בשו"ת ברכת יהודה ח"ו (חיו"ד סימן ג אות ד) וח"ז (חיו"ד סימן ג) שהעלה להחמיר אף לעניין המתנה. כן העלה בספר ויען שמואל-תשע"ו (סימן סח). אך אחר המחילה לענ"ד אין צורך להחמיר בזה מכיוון שאין זה בגדר תבשיל של בשר שהמנהג להחמיר, שם בושל בתבשיל עצמו בשר וכאן אינו אלא אדים העולים מהתבשיל. מה שכתב הרב ערך השולחן (סימן צה ס"ק יא): כוסכוסו שנתנו ע"פ קדירה של בשר לקלוט הבל הקדירה ובעודו רותח נתנו בקערה חולבת, אסור ואסור הקערה. כי מה שקיבל מהבשר אינו טעם אלא משום דכל זיעה היוצא ע"י בישול היו כעיקר. ע"כ. היינו משום שהמאכל נמצא על גבי קדירת בשר ממש, אולם ע"ג מרק שיש בו בשר, אינו נעשה כבשרי שצריך המתנה של שש שעות. ע"ע לרב אשל אברהם לרבי אברהם אופנהיים (מהדורת פרידמן אוצר מפרשים יו"ד סימן פט אות ט). שוב ראיתי בשו"ת דברי יאיר ח"ו (סימן מא) שהעלה להקל כמו שכתבנו שלעניין זיעה אין צריך להחמיר שש שעות. ע"ע לידידי בשו"ת חקרי הלכה- מאזוז ח"א (חיו"ד סימן י) שהעלה להקל ומעיקר הדין אין צריך המתנה. ע"ש.

לזכר חסדי ה'

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א סיפר על יהודי אחד שנקט בפעולה נפלאה ומקורית כדי לזכור את חסדי ה' יתברך ולהודות לו. יהודי זה הלך לכל מקום עם בקבוק של מים מינרליים בידו גם כשלא היה חם במיוחד. כאשר נשאל מה זה ועל מה זה, השיב בדברים שיש בהם חיזוק רב וצורת התבוננות אמיתית על הקיים. "בבקבוק זה מזכיר לי את חסדי ה' הגדולים שעשה עימי", אמר. כאשר נשאל לאיזה חסדים הוא מתכוון, השיב שהיה זה בימים שבהם התגלה זיהום במים בארץ ישראל. השלטונות אסרו לשתות ממי הברזים. בבת אחת מחירם של כל המים המינרליים התייקרו. מחיר בקבוק שעד לאותו יום היה שקלים בודדים, קפץ ועלה פי כמה. באותן שעות שבהן נאסרה השתייה, אפשר היה להבחין בדרגה אמיתית שבה נמצא האדם.

היו בעלי חנויות שהקפיצו את המחיר של בקבוקי המים המינרליים. לפי ההלכה אסור היה לעשות זאת. הדברים הגיעו לכך שרביעיית בקבוקים של מים מינרליים נמכרה בלא פחות ממאה וחמישים שקלים! מאידך היו כמה סוחרים שלא העלו את המחיר, והיו גם כאלה שאמרו שעכשיו שהציבור מצוי בלחץ הם הורידו את המחיר ומכרו ללא ריווח. אותו יהודי נאלץ גם לקנות את המים בעל כורחו במחיר מופרז. "עכשיו אחרי שבעיית המים נפתרה ב"ה, ויש אפשרות לפתוח את הברז ולשתות מהמים שנתן לנו ה' יתברך כמעט בחינם, אני מרגיש שמוטל עלי להודות לה' יתברך על החסדים הגדולים. הבקבוק שאני הולך איתו לכל מקום, אותו בקבוק מים מינרליים שקניתי בכל כך הרבה כסף בזמנו. שמרתי אותו במכוון כדי שלאחר שתיפתר הבעיה של המים ושוב נוכל לשתות מים מן הברז, אוכל לזכור תמיד את חסדי ה' יתברך".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

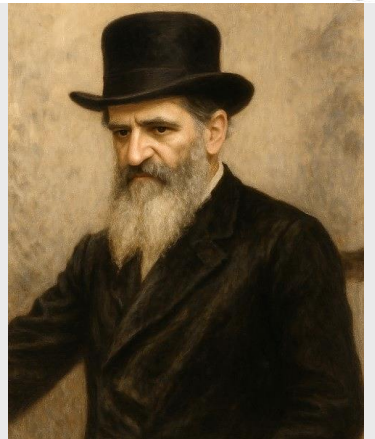
הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחסי בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

האדמו"ר הרב דוד טברסקי מסקווירא זצ"ל המכונה ר' דוד'ל - נולד בערב פסח, י"ד ניסן ה'תר"ח (1848). ביום השמיני, שביעי של פסח נכנס לבריתו של אברהם אבינו ע"ה, ביום בו חל יומא הילולא של זקינו הרה"ק רבי דוד לייקעס זיע"א ולכן נקרא על שמו. בנוסף אביו קרא את שמות ארבעה בניו כנגד ד' אותיות של השם א-ד-נ-י. ר' אברהם יהושע העשיל, ר' דוד, ר' נחום משפיקאו, ר' ישראל מסקווירא. בשולחנו הטהור הבנים ישבו לפי סדר אותיות השם הקדוש. כשהיה כבן שש כבר סיגף את גופו. כשהיה כבן שמונה, אמו הבחינה שהוא נעשה רזה מיום ליום. היא בישלה לו מאכלים בריאים אבל רבינו המשיך לרזות. אביו ציווה שיעקבו אחר מעשיו וראו שכאשר מביאים לו את המאכלים, הוא אכל מעט כדי חיותו ואת השאר הושיט לאחד היושבים. אביו שאל: "מה אתה לומד?". רבינו ענה שלומד 'ראשית חכמה' ואביו ציווה עליו ללמוד ספרים אחרים: 'שערי תשובה' לרבינו יונה, 'שערי קדושה' לרבי חיים ויטאל. ב-י"ז ניסן ה'תרמ"ה (1985) אביו נפטר ורבינו יחד עם אחיו הגדולים רבי אברהם יהושע העשיל ורבי ישראל מילאו את מקום אביהם כאשר סביב כל אחד מהם התקבצו חסידים רבים. לאחר פטירת רבי אברהם יהושע העשיל ב-ג' כסליו ה'תרמ"ז (1887) החסידים מינו את בנו, רבי משה דן למלא את מקומו ואביו פתח חצר בסקווירא.

היה נערץ על כל חוגי החסידים ורוב חסידי סקווירא באירופה נסעו אליו. רבינו היה איש קדוש וטהור עם יראת שמיים, יראת חטא, רוח הקדוש ובעל מופת. רבים פנו אליו ונושעו. כל ימיו הצניע והסתיר את מעלותיו והשגותיו בפנימיותו. הירבה בשתיקה. הירבה בטבילות רבות. ידוע היה כי כשעלה מהטבילה היתה זו עת רצון ורבים נושעו אצלו באותה שעה. בתחילת שנת ה'תרנ"ח (1898) חצרו בסקווירא נשרפה והוא עבר לעיר חמלניק. כשסיימו את בניית החצר מחדש חזר לסקווירא. בקיץ ה'תרע"ט (1919) כשהפרעות ברוסיה גברו, הבולשביקים היו מגיעים ממקום למקום, הורגים ובוזזים. מי שהתגורר בעיירה קטנה ברח לעיירה גדולה. בהתחלה רבינו לא רצה לעבור אולם בסוף הוא נאלץ ועבר לקיוב. מחמת הדוחק הנורא והמגפות הרבה מבניו ונכדיו נפטרו ל"ע. כשהגיע לקיוב הזכיר מספר פעמים את הפסוק: "והוצאתי מן הבית הזה" (בראשית מ', י"ד). השומעים לא הבינו את משמעות הדבר. רק לאחר שנפטר במוש"ק פרשת וישב, ט"ו כסליו ה'תר"פ (1920) הבינו את דבריו. חי כ-72 שנים והוא נקבר בבית החיים הישן. בשנת ה'תשכ"ב העבירו את גופו הקדוש לבית-העלמין החדש בעיר קיוב בגלל שמלכות רוסיה רצתה להרחיב את בית-החיים הישן.

סבא (מצד האב): האדמו"ר ר' מרדכי מצ'רנוביל. **אב:** האדמו"ר ר' יצחק (ראש שושלת סקווירא). **אמא:** מרת חנה סימא (בת רבי צבי מסקווירא). **נשותיו:** מרת גולדה (זיווג ראשון- בת ר' שמעון שלמה גוטרמן מסאוורא), מרת ציפורה (בת הרה"ק ר' אליקום געציל מאוסטראה). **ילדיו (מזיווג ראשון):** מרת פייגא (נפטרה קודם נישואין), ר' מרדכי, ר' משה (חתן רבי יעקב אריה מטריסק), ר' אהרן (חתן רבי יצחק מבוהוש), ר' שלמה מסקווירא (חתן רבי אריה לייב ממגורב, מילא את מקום אביו בסקווירא), ר' מנחם נחום (חתן רבי יוסף מאיר ממחנבוקא ובזיווג שני רבי פנחס ספרד מקוניב)- ארבעה מתוכם נפטרו בחיו. **ילדיו (מזיווג שני):** ר' יצחק הי"ד (חתן רבי שמואל שלמה מצ'רנוביל, נרצח בשואה בטרנסניסטריה), ר' יעקב יוסף (חתן רבי פנחס טברסקי מאוסטריה, הקים מחדש את החסידות בארצות הברית לאחר השואה), ר' יהודה לייב, ר' פינחס, מרת חנה סימא. **מרבתי:** אביו, ר' יצחק. **מתלמידי:** רבי זיידל שוחט. **מספרי:** יאגרותיו הופיעו בקובץ 'אגרות קודש'

מעשה שהיה אצל רבינו שנושעו על ידו בדרך מעבר הטבע. בימים ההם היה כל הפרנסה מהפונדקים שחכרו מהפריצים. הפריצים היה בכוחם לקחת מהם כמה שרצו ואחרי תשלומים גבוהים כמובן לא נשאר עבורם שום פרנסה. למזלם הפריצים היו תמיד שתויי יין ושיכורים וממילא היו שוכחים מזה ולא היו גובים את החובות. בעיר יאנוב קרה פעם שנפלו החוכרים במצוקה קשה, הפריץ הזקן מת ובנו התמנה תחתיו וירש את כל רכושו. הוא התחיל לעבור על כל החשבונות של אביו, וראה שחייבים החוכרים לשלם לו הון עתק. הוא התחיל לגבות את החובות, כמובן שלא היה בידם ממה לשלם. הפריץ לא הרפה. כדי להראות להם שהוא המושל התחיל לבנות חומה גבוה מסביב לפונדק. זו היתה גזירה קשה כי לא היה מצוי פרנסה אחרת, וממש לא היה להם לחם לאכול, והיה מצב של פיקוח נפשות.

בליט ברירה החוכרים טיכסו עצה בנפשם. הם הלכו מדי לילה בלילה ושברו את כל מה שהוסיפו לבנות בחומה ביום. הפריץ הבחין בדבר והזמין אותם למשפט. קמה מהומה גדולה בין החוכרים והתחילו לחפש עורך דין. הם הלכו מאחד לשני, ולא היה מי שיקבל על עצמו לטפל במשפט הקשה הזה, שהרי באמת הפריץ צודק שהרי הכל שייך לו. בצר להם נסעו לרבינו ושפכו לפניו את מר ליבם, וסיפרו לו הכל בפרטות. רבינו אמר להם: "על דבר כזה צריכים לבכות? בגלל דבר כזה צריך לדאוג? זה בדיחה! תצחקו מזה!", ונסעו לביתם, כשהגיע יום המשפט באו בעצמם ללא שום עורך דין. לתמיהת כל, השופט הוציא פסק דין שמכיוון שלא היה להם פרנסה, הם זכאים במה שעשו וזיכה אותם במשפט ללא שום עורך דין.

אחד מתלמידי ישיבת קשינוב בשם ר' אלתר הזכיר פעם את עצמו לפני רבינו. הוא סיפר כי זומן לצבא. רבינו ציווה עליו להתחיל להניח תפילין של ר"ת למרות שזה היה עוד קודם נישואיו, ואמר: "רמז לזה שכתוב: 'שמור תם וראה ישר', שישמור להניח תפילין דר"ת ותפילין דרש"י, יש"ר אותיות רש"י ועל ידי זה: 'אחרית לאיש שלום', יהיה לו שלום ושלווה שלא יגייסו אותו לעבודת הצבא. ואכן כך היה.

הסיפורים והביאורים מעובדים מתוך 'קובץ משכנות יעקב', 'מאורי אור', 'אמרות טהורות' ועוד

לשיר ולשמוח - כי כך בורא עולם רוצה! באחד הימים, בעודי שר ושמוח ומשבח את ה' יתברך, יהודי עשיר מאוד מצרפת נכנס למחלקה.

"האיש שאל: 'מי זה החולה ששר שירי אמונה בתוך החדר, וממה הוא סובל?' הצוות הרפואי סיפר לעשיר שאני חולה מאוד בכבד ועליי לעבור השתלת כבד במהירות האפשרית, ולמרות מצבי - אני שר ושמוח ומשבח את ה'. העשיר שאל: 'אז מדוע לא מנתחים אותו?', הרופא הסביר: 'מכיוון שעדיין לא נמצא תורם מתאים לכבד שלו'.

"העשיר נכנס לחדרי. קיבלתי אותו במאור פנים בלי לדעת מי הוא ושרתי איתו שירי שבח והודיה לה' יתברך. **העשיר ביקש שישחררו אותי מבית החולים מכיוון שהוא מטיס אותי לצרפת, לבית חולים מיוחד, המתמקד ומתמחה בבעיות של השתלת כבד'.**

"הודיתי לה' יתברך. ידעתי שזאת התחלת הגאולה הפרטית שלי. חשתי עמוק בנשמתי שה' יתברך אוזן בידי ואומר: 'ילד שלי, שלחתי לך שליח נאמן הוא שידאג לך, אבל תדע לך שהכול - זה אני'.

"הגענו לצרפת. היהודי לקח אותי כפרויקט, ועשה ככל יכולתו על מנת לדאוג בעבורי לכבד מתאים. למביט מהצד לא היה ספק שהיהודי העשיר הוא אבא שלי. אף אחד לא היה מאמין שרק לפני כמה ימים היינו זרים זה לזה. **העשיר לא נח ולא נרגע עד שבחשדי ה' נמצא בעבורי כבד מתאים'.**

"היהודי שילם הון עתק בעבור הכבד. בנוסף הוא שילם עוד סכום עצום בעבור הניתוח הפרטי. הוא לא חסך מאומה ושכר את הצוות הרפואי הטוב ביותר בעבורי. לאחר הניתוח היהודי שכר לי חדר בבית חולים משקם ולאורך כל תהליך השיקום דאג למעני לרופאים הטובים ביותר, ודאג לרווחתי ולרווחת משפחתי."

"אני ידעתי עמוק בנשמתי שהכול זה מאת בורא עולם. המשכתי לשיר ולשבח ולהלל את בורא עולם, בכל מצב ובכל זמן. **לאחר תקופת השיקום וההחלמה נקראתי נס רפואי: ממצב של שערי מוות הגעתי למצב שאני בריא לחלוטין!'**

"היהודי העשיר ביקש ממני שאקרא לו אבא. חיבקתי אותו ואמרתי לו שמבחינתי הוא האבא השלישי שלי: קודם כול בורא עולם, לאחר מכן אבי הביולוגי, וכעת יש לי עוד אבא - **לכל החיים'.**

"היהודי העשיר קנה בשבילי דירה חדשה ומרווחת בתל-אביב ורכש לי גם מכולת קטנה, שתהיה לי תעסוקה ופרנסה... **לכל זה זכיתי - כי עמלתי להפוך יגון לשמחה באמצעות השירה והשמחה!'**

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'משכן שילה'. יש בסיפור זה להראות לנו כי גם אם חלילה אנחנו נמצאים במצב לא פשוט, עלינו לזכור כי עלינו להאמין שבורא עולם יכול לענות על כל הבעיות הקיימות בעולם.

הרה"ג אייל עמרמי שליט"א סיפר: מסרתי שיעור בעיר תל-אביב. אחד ממשתתפי השיעור אמר: "כבוד הרב, עד לא מזמן הייתי נמצא ממש בשערי מוות. בורא עולם חס עלי והציל אותי".

ביקשתי ממנו שיספר בקהל מה היה. האיש סיפר: "הרגשתי לא טוב. סבלתי מכאבי בטן איומים. לא יכולתי עוד לסבול והלכתי לבית חולים".

"לאחר הבדיקות המקיפות שעשו לי, הרופא בישר לי בשורת איוב: הכבד שלי לא מתפקד. אני חייב לעבור ניתוח להשתלת כבד. הוא גם הוסיף ואמר שאם חלילה לא ימצא תורם מתאים, ואני לא אעבור ניתוח השתלה - **אני עלול להיפטר מן העולם'.**

"הרופא אמר את דבריו בפנים וזו בעצם השורה התחתונה: **חיי עומדים להסתיים בקרוב מתוך צער כאב וייסורים, שכן לא פשוט למצוא תורם לכבד שמתאים בדיוק לסוג הדם שלי ולכל מערכת הגוף שלי'.**

"לא התייאשתי. אני יהודי, בן של מלך שמתחזק באמונה ושב בתשובה לה' יתברך. שמעתי את השיעור שלך כבוד הרב, במשך שעה שלימה. הסברת כמה חשוב להפוך יגון לשמחה ופשוט צריך לשיר לה', להודות ולשבח, וכך היגון והצער יהפכו לשמחה".

"כך עשיתי: התחלתי לשיר ולשמוח על המצב שאני נמצא בו! הצוות הרפואי החליט שהשתבשה עלי דעתי, אבל ההיפך הוא הנכון! אני ששמחתי למרות מצבי, הייתי האדם המאושר במחלקה, כי אמרנו רבותינו, 'איזהו עשיר- השמח בחלקו'."

"התחלתי לשיר שירי אמונה ומחאתי כפיים. בביקור רופאים הייתי שר, בחלוקת המזון הייתי שר, בעת נטילת התרופות - הייתי שר ומשמח גם חולים אחרים. שרתי ושמחתי באמת. כי כך בורא עולם רוצה, שאני אהיה חולה בכבד!'"

"מדי יום הרופאים בדקו את המדדים שלי. לדאבונם המדדים הראו נתונים לא מעודדים. לפי מבטם הדואג של הרופאים הבנתי שאני בקרוב הולך מן העולם, מכיוון שלא נמצא לי תורם כבד מתאים, ואין דרך להציל אותי".

"אבל למרות הבשורות של הרופאים ומבטיהם, המשכתי

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב נחמן בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
הרב שבתאי בן אסתר יא אטון זצ"ל
הרב מאיר מורד בן שושנה ז"ל
הרב יצחק בן ברקו דב ז"ל
אביבה בת איריין ע"ה
גאולה בת טובה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה
עמרים בן דבורה ז"ל
אביגדור בן גלילי ז"ל
ר' עולילאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה
דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
סוליקה בת עשה ע"ה
רחל רפאית בת השמת ע"ה
סלים בן פרחיה ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל
לטיף בן פרחיה ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
זילפה בת רנדה ע"ה
יהודה בן סעידה ז"ל
אביבה לוי ע"ה
עפאת בת השמת ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
הרב שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעימה ע"ה

לע"נ
תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חילה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורביה רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל